

Mindent egyszerre

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 38. szám, 2020. szeptember 18.

„Már gyerekkoromban láttam, hogy semmi nem tökéletes. Itt egy szabálytalanul kiálló téglá, ott a járdára került sár, elhullajtott szénaköteg. Meg kellene csinálni, el kellene takarítani, helyére kellene rakni. Miért nem csináljátok, felnőttek? Aztán rájöttem, hogy a szabálytalan, az elrontott, az elhanyagolt, a hibás, a véletlen pártjára állok. Még szebb is. Az a himlőfoltokkal teli arc: például nagyon szép. Igaz, egy nénié. Azt is észrevettem, hogy minden kicsit nehezebb, mint szeretném, vagyis mindenért meg kell dolgozni. Direkt így van kitalálva. Istenre gyanakodtam.”